

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.828 van 18 oktober 2011
in de zaak A. 202.033/XII-6731**

In zake: Mai EISENBERG
wonende te 3140 Keerbergen
Kruisheide 9

tegen:

de VZW ONDERWIJSINRICHTING VAN DE URSELINEN
TE ONZE-LIEVE-VROUW-WAVER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Hendrickx
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 oktober 2011, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 29 september 2011 van de over Mai Eisenberg delibererende klas-senraad 5STWc van het Sint-Ursula-Instituut te Onze-Lieve-Vrouw-Waver, waarbij haar een oriënteringsattest C wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2011, om 11.00 uur.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster, Nicole Walford in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van verzoekster, en advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster vangt het schooljaar 2010-2011 aan als leerling in het eerste leerjaar van de derde graad aan het koninklijk atheneum te Keerbergen. Vanaf 1 januari 2011 vervolgt zij haar studies in het eerste jaar van de derde graad sociale en technische wetenschappen (TSO), studiegebied personenzorg, aan het Sint-Ursula-Instituut te O.L.V.-Waver.

3.2. Op het einde van het schooljaar behaalt verzoekster de volgende jaartotalen blijkens haar eindrapport:

- Permanente evaluatie

Integrale opdrachten 69,2%

Lichamelijke opvoeding 63,2%

- Jaarwerk en synthesesproef:

Aardrijkskunde 68,2%

Engels 71,5%

Frans 38,1%

Geschiedenis 80,2%

Godsdienst 64,9%

Natuurwetenschappen 61,2%
Nederlands 57,2%
Sociale wetenschappen 70,5%
Wiskunde 55%.

De delibererende klassenraad stelt zijn beslissing uit:

“Onvoldoende jaarresultaat voor Frans 38,1% . Dit resultaat is het gevolg van gebrek aan basiskennis zowel op vlak van grammatica als vaardigheden, maar wordt veroorzaakt door een totaal gebrek aan inzet om deze grote achterstand goed te maken. We geven je een bijkomende proef zodat je gedurende 2 maanden op regelmatige basis kan werken aan het verwerven van de nodige kennis van grammatica om aansluiting te kunnen vinden in het 6-de jaar. Een taalkamp en extra professionele hulp kunnen je daar zeker bij helpen.”

3.3. Op de uitgestelde proef behaalt verzoekster 31,7%.

De delibererende klassenraad beslist op 30 augustus 2011 om verzoekster een oriënteringsattest C toe te kennen.

Op 31 augustus 2011 en op 1 september 2011 laat verzoekster haar bezwaren kennen. Op 5 september 2011 grijpt overleg plaats met de directie en de voorzitter van de delibererende klassenraad. Ingevolge dit overleg is de delibererende klassenraad op 9 september 2011 opnieuw samengeroepen, maar deze beslist om het C-attest te handhaven.

Diezelfde dag tekent de moeder van verzoekster beroep aan tegen de nieuwe klassenraadsbeslissing in de volgende bewoordingen:

“Via een telefonisch gesprek, op dinsdag 6 september informeerde mevr. Steenbeke mij dat de klassenraad opnieuw is samengekomen naar aanleiding van de betwisting van het C-attest van mijn dochter Mai Eisenberg. De klassenraad bleef echter bij haar eerder genomen beslissing. Een gesprek met de leerkracht Frans, de voormalige directrice mevr. Swings en de nieuwe directrice mevr. Steenbeke over de resultaten van Mai voor het vak Frans, overtuigden mij echter niet van het nut om Mai een

volledig jaar te laten overdoen voor een tekort op 1 vak, daar waar ze voor alle andere vakken (in de woorden van de school) een mooie prestatie heeft neergezet.

De schoolovergang in het midden van het schooljaar was zeker niet gemakkelijk voor Mai en ze bewees haar inzet en motivatie door de mooie inhaalbeweging die ze maakte voor het vak sociale wetenschappen, een hoofdvak voor deze richting (zie de opeenvolgend vakcommentaren voor dit vak).

De anderstalige achtergrond (Hebreeuws) van Mai zorgt voor problemen in alle taalvakken. Mai moet hierdoor een zeer grote inspanning leveren voor alle taalvakken en in het bijzonder voor Frans.

Gelet op het feit dat de leerplandoelstellingen voor het vak Frans ‘graad-doelstellingen’ zijn en bijgevolg op het einde van het zesde jaar moeten bereikt worden;

Gelet op de anderstalige achtergrond van Mai, Mai wordt immers dagelijks geconfronteerd met 3 talen: Engels, de taal die ze spreekt met haar moeder, Hebreeuws, de taal die ze spreekt met haar vader en Nederlands de schooltaal die ze spreekt met vrienden;

Gelet op het feit dat een taalachterstand de nodige tijd vraagt om in te halen;

Gelet op het feit dat Frans haar enige tekort is op jaarbasis;

Gelet op de meer dan behoorlijke resultaten voor alle andere vakken;

‘Gelet op de mogelijkheid die de school voorziet om leerlingen met 1 of meer tekorten toch de kans te geven om over te gaan en het tekort weg te werken in 1 jaar tijd via een waarschuwing (SR blz.58);

Gelet op het feit dat in het SR vermeld staat dat een C-attest gegeven wordt ‘omdat het globale resultaat te zwak is (SR blz.57) wat zeker niet het geval is voor Mai;

Wens ik beroep in te stellen tegen de genomen beslissing bij de interne beroepsbeslissing.

Daarnaast vraag ik u om de traumatische gebeurtenissen op het festival van Pukkelpop in overweging te nemen bij uw beoordeling. Mai was immers een slachtoffer van deze verschrikkelijke ramp en het was duidelijk dat haar concentratievermogen voor en tijdens het herexamen hierdoor sterk werd beïnvloed. Mai had voortdurend nachtmerries, huilde onophoudelijk, kon moeilijk slapen, was in paniek en kon zich absoluut niet focussen. In die mate zelfs dat psychologische hulp noodzakelijk was (zie brief in bijlage). Het afgelegde herexamen gaf dan ook geen correct beeld van de wel degelijk gemaakte vorderingen voor het vak Frans.

In vraag u dus beleefd om met deze argumenten rekening te houden en haar de kans te geven om haar tekort weg te werken [in] het zesde jaar.”

Op 20 september 2011 wordt verzoekster gehoord door de beroepscommissie. De commissie adviseert om de klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

3.4. Op 26 september 2011 beslist het schoolbestuur om de delibererende klassenraad toch opnieuw samen te roepen:

“omdat de argumentatie die de interne beroepscommissie aanhaalt om te adviseren om geen nieuwe delibererende klassenraad samen te roepen, niet geheel gesteund wordt door wat verder in het verslag van de interne beroepscommissie wordt vermeld. Meer bepaald is de Raad van Bestuur van oordeel dat de opmerking in het verslag van de interne beroepscommissie aangaande het feit dat het tekort van Mai voor 1 enkel vak, namelijk Frans, mogelijk onvoldoende is om een C-attest uit te reiken, meegenomen dient te worden in de overwegingen van de delibererende klassenraad.”

3.5. De delibererende klassenraad beraadt zich op 29 september 2011 over verzoekster en beslist om het C-attest te handhaven:

“Situatieschets:

Na het beroep van de mama van Mai Eisenberg heeft de Inrichtende Macht beslist de delibererende klassenraad opnieuw bijeen te roepen naar aanleiding van de opmerkingen van de interne beroepscommissie. De opmerking was de volgende: ‘Wij merken dat Mai enkel een jaartekort heeft voor Frans. Is het niet zo dat het [VVKSO] in haar nota over de delibererende klassenraden schrijft dat een C-attest moeilijk kan op basis van één vak? In dat geval beveelt men een waarschuwing aan voor dat vak.’

Daaropvolgend heeft het schoolbestuur advies ingeroepen bij de juridische dienst van het VVKSO. Dit advies luidt als volgt: ‘De raad van state is van mening dat een leerling die slecht[s] één tekort behaalt, niet geslaagd kan worden verklaard indien er specifieke redenen voorhanden zijn. Deze specifieke redenen kunnen, volgens de Raad van State, te vinden zijn in de aard van het vak zelf, bijvoorbeeld wegens zijn aandeel in de totale studie, wegens zijn belang voor de gekozen richting of wegens specifieke kunde die het bedoelde opleidingsonderdeel wil en moet uittesten,...’

De klassenraad heeft opnieuw gedelibererd over de punten van Mai Eisenberg, blijft bij haar beslissing en heeft geopperd dat het C-attest op basis van een tekort voor Frans voldoende kan gemotiveerd worden.

- Mai is pas in januari in onze school ingestapt en het is moeilijker een voldoende gefundeerd beeld te kunnen vormen van haar kennis van het Frans op basis van de resultaten van 2 trimesters. Daarom heeft Mai een bijkomende proef gekregen met de bedoeling haar een kans te geven te tonen dat ze voldoende kennis en vaardigheden van het Frans bezit om te kunnen slagen in het 6de jaar. Echter, de resultaten van de bijkomende proef waren duidelijk slechter dan de resultaten die ze behaald had tijdens het schooljaar.

- Luisteren

Mai is niet in staat om tijdens een niet al te complexe luisteroefening het globale onderwerp te bepalen en de hoofdgedachte achterhalen. Ze kan ook

moeilijk relevante informatie selecteren. Een persoonlijke mening vormen lukt doorgaans niet vermits Mai de opdracht en de luisteroefening niet begrijpt en niet over de nodige woordenschat beschikt om zich uit te drukken.

-Mai kan met zeer veel moeite en half in de eigen moedertaal zeggen dat ze iets niet begrijpt en vragen wat iets betekent; vragen om iets te spellen of iets op te schrijven; vragen naar een omschrijving; verzoeken om langzamer te spreken, iets te herhalen, iets aan te wijzen, iets in andere woorden te zeggen.

lezen

-Mai kan onvoldoende bij niet al te complexe en vrij korte informatieve, prescriptieve, narratieve teksten en eenvoudige teksten.

- het globale onderwerp bepalen en de hoofdgedachte achterhalen;
- relevante informatie selecteren;
- een persoonlijke mening vormen;
- de gedachtegang volgen;
- de tekststructuur en -samenhang herkennen
- hoofd- en bijzaken onderscheiden op basis van structuurmarkeerders
- de betekenis van sommige ongekende woorden afleiden uit de context;
- in een ingewikkelde zin, de zinskern onderscheiden die vaak de kern van de boodschap bevat.

Gespreksvaardigheid

Mai kan doorgaans een perfect voorspelbaar gesprek voeren. Als de communicatie afwijkt van de aangeleerde situatie begrijpt Mai de gesprekspartner onvoldoende/niet om correct in te spelen op diens vragen. Mai kan geen spontaan verstaanbaar gesprek voeren over courante onderwerpen uit het alledaagse leven en/of tijdens de lessen behandelde onderwerpen (vb. spreken over eigen interesses, hulp vragen aan de leerkracht, iets kopen, ...)

Spreekvaardigheid

Mai kan nauwelijks een gebeurtenis of een ervaring kort navertellen of een gelezen tekst samenvatten. Een persoonlijke mening formuleren is zeer moeilijk. Door een gebrek aan woordenschat en grammatica kan Mai zich slecht uitdrukken.

Schrijven

Eenvoudige schrijftaken kan Mai niet zelfstandig tot een goed einde brengen omdat Mai niet over de nodige voorkennis en basisgrammatica beschikt.

Woordenschat

Door een gebrek aan basiswoordenschatskennis vormen de vaardigheden een groot probleem.

Morfo-syntaxis

In functie van de communicatieve doelstellingen is een grondige kennis van basisgrammatica nodig. Mai kan echter geen werkwoorden vervoegen, laat staan een onderscheid maken tussen verschillende werkwoordstijden. Ook het gebruik van lidwoorden, adjectief-adverbe, de vraagzin ... vormen een groot probleem. Grammatica wordt in de lessen steeds contextueel

aangebracht. Mai kan de aangebrachte regels niet toepassen in concrete situaties.

Leerautonomie

Vanaf januari werd er hulp aangeboden onder de vorm van een opfrissing en bijschaving van basisgrammatica aan de hand van wekelijkse oefeningen. Mai zag de omvang van het probleem niet in en is veel te laat beginnen werken aan het wegwerken van haar lacunes op gebied van woordenschat en grammatica. Bij de bijkomende proef die werd afgenomen in augustus had Mai duidelijk de ernst van haar gebrekkige kennis niet ten volle onder ogen gezien en tijdig aangepakt.

•Op de argumenten van de mama van Mai antwoordt de klassenraad het volgende:

o Leerplandoelstellingen moeten pas op het einde van het 6de jaar worden bereikt.--> Dit klopt inderdaad, maar met de huidige kennis van het Frans acht de klassenraad het quasi onmogelijk deze leerplandoelstellingen op het einde van het 6de jaar te kunnen halen

o Mai wordt dagelijks geconfronteerd met 3 talen.--> Er zijn verschillende leerlingen die dagelijks geconfronteerd worden met meerdere talen en die moeten ook de doelstellingen behalen. Bovendien loopt Mai al langer school in België en heeft zij dus hetzelfde onderwijs mbt Frans gekregen als alle andere leerlingen.

o Een taalachterstand vraagt de nodige tijd.--> Dit klopt. Mai heeft al langer een taalachterstand (dit blijkt uit haar rapport van haar vorige school) en ondanks de extra oefeningen en aansporingen van de leerkracht Frans (zie hiervoor ook de vermeldingen op haar rapporten), van bij de start van haar studies op SUI, heeft ze de tijd op SUI onvoldoende ingezet om deze achterstand in te halen. Ook de extra vakantietijd heeft niet het verhoopte resultaat geleverd. Daarom stelt de klassenraad voor het schooljaar over te doen zodat Mai voldoende tijd krijgt haar kennis van het Frans in te halen.

o Mai behaalt meer dan behoorlijke resultaten op al haar andere vakken.--> Dit klopt, de goede resultaten van de andere vakken in acht genomen, vindt de klassenraad, gezien bovenstaande argumenten de kennis van het Frans onvoldoende om te kunnen slagen in het 6de jaar.

•De klassenraad kan begrip opbrengen voor de emotionele toestand van Mai als gevolg van de pukkelpopervaring, echter Mai heeft, ondanks haar emotionele toestand, ervoor geopteerd haar examen af te leggen.

De klassenraad besluit dat het C-attest van Mai, op basis van één, weliswaar zwaar tekort, voor een 3-uurs vak dat voldoende belangrijk wordt geacht voor de studierichting, en ondanks de goede resultaten op de andere vakken, voldoende onderbouwd is.”

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Ter terechtzitting doet verwerende partij uitdrukkelijk afstand van de exceptie van ontvankelijkheid die zij in haar nota met opmerkingen aanbracht.

V. De schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

VI. Beoordeling van de eerste en de tweede schorsingsvoorwaarde

6. Wat het nadeel betreft, doet verzoekster gelden dat zij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een schooljaar verliest en zij verwijst naar de vaste rechtspraak van de Raad van State die het verlies -of dreigend verlies- van een schooljaar als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel erkent.

Wat de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, voert verzoekster aan dat een vordering volgens de gewone schorsingsprocedure onherroepelijk te laat dreigt te komen en dat zij tegen de uitkomst ervan reeds een belangrijke en onherroepelijke leerachterstand zou hebben opgelopen.

7. Verwerende partij betwist terecht niet het vervuld zijn van deze schorsingsvoorwaarden terwijl verzoekster zich al even terecht op de vaste

rechtspraak van de Raad van State mag beroepen. Aan de beide voorwaarden is voldaan.

VII. Beoordeling van de derde schorsingsvoorwaarde

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

8. In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna: organisatiebesluit).

Zij betoogt in dat verband, in essentie, dat de delibererende klassenraad in de bestreden beslissing alleen oog heeft gehad voor de onvoldoende voor het vak Frans en de andere resultaten en “de emotionele context waarin het examen werd afgelegd” “slechts in de marge” in rekening heeft gebracht. Nochtans verplicht artikel 5, § 5, van het organisatiebesluit de klassenraad om rekening te houden met alle resultaten van proeven, toetsen en examens. Verzoekster wijst er in dat verband op dat zij slechts één cijfermatig tekort heeft, namelijk voor Frans, en dat zij voor de door haar gevolgde studierichting profielbepalende vakken zoals natuurwetenschappen, sociale wetenschappen en integrale opdrachten goede resultaten behaalt en voor andere vakken ook goede tot zeer goede prestaties heeft neergezet, waarvan in de bestreden beslissing evenwel geen spoor is terug te vinden. Een en ander strijdt eveneens met artikel 57 van het organisatiebesluit, dat bepaalt dat het met vrucht beëindigen van leerjaren van het voltijds secundair onderwijs niet noodzakelijk gebonden is aan het slagen voor afzonderlijke toetsen, examens of proeven over een deel of het geheel van de vorming. Verzoekster ziet evenmin een motivering waarom haar voor het vak Frans geen “waarschuwing” werd gegeven, wat nochtans door het schoolreglement mogelijk wordt gemaakt. Verzoekster verwijt de bestreden beslissing eveneens haar “emotionele toestand” niet ernstig te hebben overwogen -daarmee doelt zij op haar traumatisch weder-

varen op het muzikfestival Pukkelpop. Nochtans moet uit een door verzoekster bijgebrachte brief van haar therapeute blijken dat haar “emotionele toestand” “ernstig verstoord” was.

9. Verwerende partij herinnert in haar nota met opmerkingen aan de ruime discretionaire bevoegdheid van een delibererende klassenraad en wijst er ook op dat strenge beslissingen niet onwettig worden om de enkele reden dat ze door de leerling als onbillijk worden ervaren. Volgens haar was het C-attest zelfs “de enige juiste” beslissing, “en bijgevolg allesbehalve kennelijk onredelijk”. Het betreft een bijzonder zwaar tekort voor een drie-uursvak: in die feitelijke vaststelling kan volgens verwerende partij reeds de motivering worden gevonden voor het toegekende attest. De klassenraad heeft zich daarenboven ook gesteund op de analyse van de door de leerling verworven kennis en vaardigheden, evenals de studiehouding tijdens de lessen en de inzet in het algemeen. Het moge duidelijk zijn, aldus verwerende partij, dat de motivering voor het toekennen van een C-attest voornamelijk gelegen lag in het zeer slechte resultaat voor Frans, gekoppeld aan het profiel van de leerling en haar richting. De bezwaren van verzoekster in haar verzoekschrift komen voor als zijnde volledig naast de kwestie in het licht van de pedagogische vaststelling, die gebaseerd is op de resultaten zoals ze voorliggen. Ten slotte noemt verwerende partij het niet correct, te stellen dat enkel naar het tekort voor Frans is verwezen: ook de leerautonomie, de andere vakken en een negatieve ervaring van de leerlinge worden mee in overweging genomen.

Beoordeling

10. De delibererende klassenraad heeft aan verzoekster een C-attest toegekend. Die attestering is, blijkens de motivering van de bestreden beslissing, uitsluitend gesteund op het jaartekort voor Frans (38,1%) - en lijkt, gezien de voldoende jaarresultaten van verzoekster voor de andere vakken en opleidingsonderdelen, ook enkel daarop gesteund te kunnen worden.

11. Zoals verwerende partij het opmerkt, ligt in een becijferd tekort in beginsel reeds de motivering besloten van de onvoldoende -voor het desbetreffende opleidingsonderdeel, wel te verstaan. Verzoekster betwist overigens niet het haar voor Frans toegekende cijfer *per se*. De klassenraad zet in de bestreden beslissing daarenboven uiteen waarom aan verzoekster een bijkomende proef voor Frans werd opgelegd en gaat uitgebreid in op de vaardigheden die verzoekster voor dat vak wel en, naar het oordeel van de klassenraad, vooral niet onder de knie heeft op het vlak van luisteren, lezen, gespreksvaardigheid, spreekvaardigheid, schrijven, woordenschat, morfo-syntaxis en leerautonomie.

12. Op de grief die verzoekster voor de beroepscommissie aanvoert “dat Frans haar enige tekort is op jaarbasis”, dat zij “meer dan behoorlijke resultaten voor alle andere vakken” behaalt en dat het schoolreglement bepaalt dat een C-attest wordt toegekend “omdat het globale resultaat te zwak is”, hetgeen bij haar niet het geval is, is de delibererende klassenraad opvallend beknopter; hij antwoordt *in extenso*:

- “Mai behaalt meer dan behoorlijke resultaten op al haar andere vakken. → Dit klopt, de goede resultaten van de andere vakken in acht genomen, vindt de klassenraad, gezien bovenstaande argumenten de kennis van het Frans onvoldoende om te kunnen slagen in het 6de jaar.”

- “De klassenraad besluit dat het C-attest van Mai, op basis van één, weliswaar zwaar tekort, voor een 3-uurs vak dat voldoende belangrijk wordt geacht voor de studierichting, en ondanks de goede resultaten op de andere vakken, voldoende onderbouwd is.”

13. Artikel 5, § 5, van het organisatiebesluit bepaalt:

“De delibererende klassenraad zal zich bij zijn beslissingen laten leiden door concrete gegevens uit het dossier van de leerling. Dit dossier bevat, in voorkomend geval:

- resultaten van proeven, toetsen of examens die door de leraars van de leerling werden afgenomen;
- de resultaten van de geïntegreerde proef;
- de beslissingen, vaststellingen en de adviezen van de begeleidende klassenraad.”

Artikel 57 van het organisatiebesluit luidt:

“Onverminderd de bepalingen van artikel 56, is het met vrucht beëindigen van leerjaren van het voltijds secundair onderwijs niet noodzakelijk gebonden aan het slagen voor afzonderlijke toetsen, examens of proeven over een deel of het geheel van de vorming. [...]”.

14. In het licht van deze bepalingen van het organisatiebesluit beschikt de delibererende klassenraad weliswaar over een ruime discretionaire bevoegdheid bij het oordelen over het als dan niet slagen van leerlingen, maar moet hij zich bij zijn beslissingen wel laten leiden door alle relevante concrete gegevens uit het dossier van de leerling -en dus niet het resultaat van één vak- en is het met vrucht beëindigen van leerjaren van het voltijds secundair onderwijs niet noodzakelijk gebonden aan het slagen voor afzonderlijke toetsen, examens of proeven over een deel of het geheel van de vorming.

15. In de bestreden beslissing lijkt de klassenraad het vak Frans niet af te wegen tegenover alle andere vakken. Een tekort voor één vak vormt echter slechts één element van het dossier.

De stelling dat “de goede resultaten van de andere vakken [werden] in acht genomen” is niet meer dan een loutere affirmatie. Het is een stijlformule die de klassenraad als passe-partout op eender welke leerling zou kunnen toepassen en die er allerminst blijk van geeft dat die andere cijfers, die alle slaagcijfers zijn en waarvan verzoekster een aantal terecht als “goede tot zeer goede resultaten” bestempelt, daadwerkelijk in de beslissing zijn betrokken.

Daarbij komt nog dat verzoekster op het eerste gezicht niet onterecht wijst op de resultaten die zij behaalde voor profielbepalende vakken en dat de klassenraad op het eerste gezicht in de bestreden beslissing niet evident duidelijk maakt waarom aan het vak Frans een zodanig gewicht moet worden gegeven dat andere vakken -waaronder de profielbepalende vakken- zonder meer buiten beschouwing kunnen worden gelaten.

In het licht van die vaststellingen, kan ook het antwoord op de vraag of verzoekster conform het schoolreglement een waarschuwing kan krijgen vooralsnog niet overtuigen. Zelfs indien de delibererende klassenraad het bij het rechte eind zou hebben -en niet enkel *pro forma* verklaren- dat verzoekster de leerplandoelstellingen “op het einde van het 6^{de} jaar” onmogelijk kan halen, dan lijkt dit eerder een reden te zijn om haar in het zesde jaar mede op grond van de gegeven waarschuwing tegen te houden dan wel om haar het vijfde jaar te laten overzitten.

16. Een en ander klemmt des te meer nu de delibererende klassenraad ervan op de hoogte was dat de beroepscommissie twijfels had of op basis van één tekort een C-attest kon worden uitgereikt en wees op de aanbeveling om een “waarschuwing” te geven. Ook werd de klassenraad ingelicht omtrent het juridisch advies dat het schoolbestuur ter zake had ingewonnen, en waaruit bleek dat de Raad van State zou vereisen dat een leerling die slechts één tekort behaalt, enkel niet-geslaagd kan worden verklaard indien er specifieke redenen voorhanden zijn.

17. Wat voorafgaat leidt tot de conclusie dat de klassenraad *prima facie* geen enkel ander resultaat dan het jaartekort voor Frans heeft betrokken in zijn beslissing tot niet slagen van verzoekster. In die mate is minstens artikel 5, § 5, van het organisatiebesluit geschonden en is het middel ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

18. Verzoekster voert in het tweede middel onder meer aan dat de beroepscommissie onregelmatig was samengesteld: er waren slechts twee leden aanwezig, daar waar die commissie volgens het schoolreglement uit vier leden bestaat en de ter zake geldende regelgeving alleszins voorziet dat de beroepscommissie uit minstens drie leden bestaat.

Beoordeling

19. Verwerende partij antwoordt in de nota met opmerkingen dat niet is aangetoond op welke concrete wijze verzoekster hiermee geschaad zou zijn. De vormvereiste heeft betrekking op de procedure bij de beroepscommissie, maar heeft niets te maken met de uiteindelijke en finale beslissing van de delibererende klassenraad.

In de huidige stand van de procedure valt de Raad van State dit verweer bij. Vastgesteld zij immers, welke onregelmatigheden ook mogen kleven aan het advies van de beroepscommissie, dat het schoolbestuur uiteindelijk de klassenraad opnieuw heeft samengeroepen. Waar het verzoekster om te doen is, is een regelmatige klassenraadbeslissing waarvan blijkt dat ze rekening houdt met de grieven die zij in de loop van de beroepsprocedure heeft voorgelegd. Bij de bespreking van het eerste middel is vastgesteld, voorlopig, dat de klassenraad aan die motiveringsplicht niet heeft voldaan. De op grond van dat middel hierna te bevelen schorsing nodigt de klassenraad uit om zijn beslissing te heroverwegen en desgevallend door een nieuwe beslissing te vervangen, die rekening houdt met het schorsingsarrest en met het recht van een leerling op een vaststaande uitslag. De Raad ziet niet welk voordeel verzoekster -die daarenboven baat erbij heeft snel te weten waar zij aan toe is, gelet op het gevorderde schooljaar- kan puren uit een nieuw advies van de beroepscommissie.

C. Slotsom

20. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 29 september 2011 van de over Mai Eisenberg delibererende klassenraad 5STWc van het Sint-Ursula-Instituut te Onze-Lieve-Vrouw-Waver, waarbij haar een oriënteringsattest C wordt toegekend.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 oktober 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Van Haegendoren